

andre Banker fra at vide Besked med Hypotekbanken og indrette deres Forretning derefter.

Imidlertid er Oplysningen nu kommen frem, og jeg mener, vi ere forpligtede til at se paa Sagen, som den er, og eventuelt gøre noget for at forebygge den Skade, det sikkert vil gøre, at denne Kendsgerning er til Stede. Man har i de sidste 2—3 Maaneder set det Særsyn, at de nye Serier, som de forskellige Kreditforeninger have maattet oprette for at faa Nytte af Hypotekbanken, og som altsaa kun have en delvis indbetalt Reservefond, hvor der ikke er afbetalt noget synderligt af Gælden, at disse Serier staa højere i Kurs end de ældre Serier med de samme Rentesaer, højere end de Obligationer fra de gamle Serier; der ere noterede paa de tyske Børser, og paa hvilke Reservefonden er fuldt indbetalt og vokset, saa at der i det hele er større Sikkerhed for Pengene end ved de nye Serier.

Det er et mærkeligt Forhold. Jeg har set noget paa det, men har ikke kunnet forstaa det. Jeg begynder nu at forstaa det, og hvis min Forstaaelse er rigtig, forhøjer det ikke min Respekt for det ærede Medlems Kvalifikation som Hypotekbankdirektør. Det, der er sket, er vistnok det, at Hypotekbanken har benyttet sine sidste Penge til at købe Obligationer for netop imellem Terminerne, altsaa paa den Tid, da Bankerne ligge med Obligationerne, og da de Folk, der ønske Penge, ikke faa nogen Fordel af det. Det, man har gjort, er ikke, at man har villet hæve Obligationernes Kurs til Fordel for Laantagerne, men man har tværtimod snarere gjort dem Skade, idet man har skabt en kunstig Kurs, og i Tillid til denne Kurs have Laansøgerne søgt Laan i den tilstundende Termin. Der er saa mange, der have søgt Laan i den tilstundende Termin, at der, saa vidt jeg ved, maaske bliver et dobbelt saa stort Antal Laan, som der nogen Sinde har været søgt selv i de største Terminer. De Folk, der søge Laan, have Valget mellem at søge dem i de gamle Serier, som noteres paa de tyske Børser, eller i de nye Serier, men de allerfleste have valgt at søge Laan i de nye Serier som Følge af den høje Kurs i de sidste Maaneder, der, som jeg mener, for en væsentlig Del skyldes, at Hypotekbanken har brugt sine sidste eller i alt Fald sine næsts sidste Midler til netop i den Tid at gøre Indkøb af de nye Serier, som den alene har Ret til at købe.

Det kan se ud til at blive en ret betydelig Kalamitet. Der er mange Tusinde Laansøgere, som netop for en Del ved det, som jeg mener, uforstandige Indkøb af Obligationer blive lokkede til i December Termin at søge Laan i disse Serier. Disse Folk ville med den Kendsgerning, at Hypotekbankens Kasse er tom, nu i Terminen blive fuldstændig prisgivne vore enkelte Kapitalister og vore Pengeinstitutter. Jeg vil derfor meget alvorligt henstille til den højtærede Finansminister og til den ærede Direktør, det ærede Medlem fra Nørresundby, Direktionen i det hele, at tage under Overvejelse, om det ikke dog er muligt trods de vanskelige Pengeforhold og trods det, at Tiden maaske er daarlig til at laane i, at skaffe nogle Penge til dermed at imødekomme de rimelige Krav fra alle disse Folks Side. Kunde det lykkes det ærede Medlem fra Nørresundby — jeg tvivler ikke om hans gode Villie og heller ikke om hans gode Forstand i al Almindelighed for øvrigt —, tvivler jeg ikke om, at han vilde faa Tilgivelse for, om han maaske lige straks ved sin Tiltrædelse har begaaet en Fejl, det er naturligvis noget, enhver let vilde være udsat for. Som sagt, det er min alvorlige Henstilling, at man ikke slaar det Spørgsmaal ned ved at sige, at det er for vanskelige Tider at laane Penge i nu. Det kunde maaske blive for dyrt at lade være.

Jeg skal dermed ikke sige mere — om det Spørgsmaal. (Munterhed). Ja, de Herre maa undskyldte, at jeg ikke er færdig endnu. Jeg føler ikke en Gang Trang til at gøre Undskyldning, fordi jeg taler længe, for jeg mener, at vi længe nok have været indsnævrede af Partidisciplinen og have maattet holde vor Mund paa alle Omraader. Vi synes i Øjeblikket at aande mere frit, og vi ville have Lov til at sige vor Hjertens Mening om de Ting, som Staten har med at gøre. Jeg mener for øvrigt, at det bedste, det nye System kan gøre, er at foretage sig saa lidt som muligt. Derfor tror jeg, at vi have god Tid.

Jeg vil ogsaa nævne en anden økonomisk Foranstaltning, nemlig Fornyelsen af Nationalbankens Oktroj. Det er ligeledes en af de Ting, Reformpartiet har paa sin Samvittighed. Der er vist ikke gennemført nogen Lov, som har vakt en saadan Skuffelse ud over Landet som denne. Man havde sikkert ventet, at man var kommen bort fra det uheldige Forhold, at et privat Aktieselskab, som Nationalbanken er, skal have